Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 353 590 van 25 september 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN**
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van "*Palestijnse*" nationaliteit te zijn, op 30 april 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 april 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "*RvV-wet*").

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2026 met toepassing van artikel 2.45 van de RvV-wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 3 augustus 2026.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 september 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VERGARA TORRES *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 2.45 van de RvV-wet werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de waarnemend voorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen. De beschikking is gemotiveerd als volgt:

"*1. Verzoeker, die een onbepaalde nationaliteit heeft en aan wie internationale bescherming werd verleend in Griekenland, dient beroep in tegen de beslissing "niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU- lidstaat)" van 24 april 2026, genomen door de adjunct-commissaris op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.*

2. De beslissingstermijn voorzien in oud artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet betreft een termijn van orde. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift lijkt te worden betoogd voorziet de Vreemdelingenwet geen

sanctie indien deze termijn wordt overschreden. Een overschrijding ervan die niet redelijk wordt geacht, wordt in deze beroepsprocedure niet gesanctioneerd.

3. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 13 december 2023 de vluchtelingenstatus werd toegekend in Griekenland en er tevens verblijfsdocumenten verkreeg als statushouder geldig tot 12 december 2026 (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1, Antwoord Griekse Asieldiensten; Documenten, stuk 5, nrs. 7-8). Hij verkreeg ook een Grieks reisdocument geldig tot 15 februari 2029 (Ibid.). Verzoeker betwist dit niet (NPO p. 4; DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vragen 23 en 27, Bijkomende vragen M-status Griekenland).

4. In de bestreden beslissing komt vooreerst naar voor dat op grond van het geheel van de gegevens in het administratief dossier er geen elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in verzoekers hoofde kan worden afgeleid.

5. In casu wordt vermoed dat verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België, omdat hij reeds internationale bescherming geniet in een ander land, met name Griekenland.

Om deze reden werd verzoekers beschermingsverzoek niet-ontvankelijk verklaard op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling vormt de omzetting naar Belgisch recht van het wederzijds vertrouwensbeginsel, vervat in artikel 33, lid 2, a), van de Richtlijn 2013/32/EU.

Dit wederzijds vertrouwensbeginsel betreft evenwel een weerlegbaar vermoeden.

Het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft in zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim tegen de Duitse Bondsrepubliek e.a., gesteld dat:

- *"in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel [moet] worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken, in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, het Verdrag van Genève en het EVRM",*
- *"Toch kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt",*
- *"Wanneer de rechter bij wie beroep wordt ingesteld tegen een besluit waarbij een nieuw verzoek om internationale bescherming is afgewezen wegens niet-ontvankelijkheid, over gegevens beschikt die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, is deze rechter dan ook ertoe gehouden om op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, te oordelen of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken".*

Het Hof benadrukt in dat verband dat de voormelde tekortkomingen:

- *"alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen [...] wanneer die tekortkomingen een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens [van] de zaak";*
- *"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid";*
- *"Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling".*

Het Hof stelt nog dat een bepaalde omstandigheid in de andere lidstaat "alleen dan [kan] leiden tot de vaststelling dat de verzoeker er wordt blootgesteld aan een reëel risico op een behandeling die in strijd is met artikel 4 van het Handvest, wanneer die omstandigheid tot gevolg heeft dat die verzoeker vanwege zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, zou terechtkomen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie".

Het Hof van Justitie heeft in zijn arrest van 18 juni 2024, in de zaak C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", deze zienswijze in herinnering gebracht (overwegingen 49-54).

6. Beide partijen leggen landeninformatie voor aangaande de situatie voor begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Rekening houdend met de ter beschikking gestelde informatie, in het bijzonder AIDA/ECRE-rapport van september 2025, RSA/PRO ASYL-rapport van april 2025, het Feitenonderzoek van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van september 2024 en de Communication van de Europese Commissie van april 2025, overweegt de Raad in de huidige stand van zaken dat er niet kan worden geconcludeerd dat (i) de levensomstandigheden van statushouders in Griekenland zodanig zijn dat deze statushouders, als zij naar daar zouden terugkeren, a priori allemaal automatisch geconfronteerd zouden worden met een reëel risico om terecht te komen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie waartegenover de Griekse autoriteiten onverschillig (zouden) staan en dat (ii) een meer diepgaande individuele beoordeling niet langer nodig is.

Uit de verstrekte informatie blijkt duidelijk dat de situatie van statushouders in Griekenland moeilijk blijft op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid en toegang tot de sociale en gezondheidszorgdiensten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het beleid van de Griekse autoriteiten erop gericht is van begunstigden van internationale bescherming te verwachten dat zij zelfstandig zijn en voor hun eigen bestaansmiddelen zorgen, terwijl zij belangrijke administratieve en bureaucratische obstakels moeten overwinnen om toegang te krijgen tot bepaalde officiële documenten en zij – zeker wanneer zij terugkeren uit een andere lidstaat en niet (meer) over geldige verblijfsdocumenten beschikken – geconfronteerd kunnen worden met substantiële belemmeringen om hun rechten voor een potentieel lange wachtperiode te kunnen doen gelden.

De hoger vermelde informatie over de situatie in Griekenland, aangevuld met andere bronnen aangereikt door de partijen zoals Nansen Note 2025-3, informatie van greece.iom.int en help.unhcr.org/greece, is op zichzelf niet voldoende om zonder meer te concluderen dat de bescherming die wordt geboden aan iedereen die daar internationale bescherming heeft bekomen, niet langer effectief of voldoende zou zijn, noch dat alle statushouders bij een terugkeer naar Griekenland zullen terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, ook al wordt de situatie daar gekenmerkt door grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden.

In dit verband moet rekening worden gehouden met "alle gegevens van de zaak" (HvJ 19 maart 2019, gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./ Bundesrepublik Deutschland, pt. 89) en is het noodzakelijk om het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op basis van zijn individuele omstandigheden te beoordelen.

Daarbij komt het aan verzoeker toe om de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden, dat hij zich op de beschermingsstatus die hem in Griekenland werd verleend en de daaruit voortvloeiende rechten kan beroepen en dat hij niet terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie, te weerleggen.

7. Verzoeker slaagt er in casu niet in dit vermoeden te weerleggen.

Hij betwist weliswaar in zijn verzoekschrift op algemene wijze de gedane vaststellingen van de bestreden beslissing, doch slaagt er niet in een ander licht te werpen op hetgeen concreet met betrekking tot zijn persoonlijke situatie en levensomstandigheden als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland wordt vastgesteld. Door louter te volharden in zijn eerder afgelegde verklaringen en deze te herhalen, brengt verzoeker geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die een ander licht kunnen werpen op de bevindingen van de bestreden beslissing.

8. Verzoeker stelt dat hij niet nadrukkelijk werd bevraagd over zijn psychische toestand, terwijl hij meent dat zowel zijn profiel als Palestijn met familie in Gaza als de verklaringen en non-verbale reacties tijdens het persoonlijk onderhoud twijfels doen rijzen over zijn psychologische draagkracht. Hij stelt dat zijn psychische lijden het gevolg is van de mensonwaardige omstandigheden tijdens zijn verblijf in Griekenland, alsook de huidige situatie in de Gazastrook, waar zijn hele familie nog woont. Verzoeker verwijst naar een model van Caritas ter inschatting van de kwetsbaarheid van een individuele vluchteling, alsook naar rechtspraak van de Raad. Volgens verzoeker is er minstens een begin van bewijs van psychische problematiek waarvoor dringende psychologische ondersteuning nodig is, nu hij ernstige angstklachten, PTSS en stemmingsklachten heeft. Verder verklaart verzoeker dat hij medisch kwetsbaar is. In Griekenland werd hij slachtoffer van geweld door de Griekse politie en liep hij een wonde op waar hij nooit voor behandeld werd.

Als gevolg van die nalatigheid ervaart verzoeker telkens pijn in zijn been bij koud weer. Verder licht verzoeker toe dat hij een alleenstaande man is van zeer jonge leeftijd, die laaggeschoold is, geen kennis heeft van de Griekse en Engelse taal en beperkte cognitieve capaciteiten heeft.

Hoewel de Raad de moeilijke situatie erkent die verzoeker thans leeft, blijkt uit het administratief dossier niet dat verzoeker psychische of fysieke problemen heeft die een bijzondere kwetsbaarheid tot gevolg zouden hebben die het hem dermate moeilijk maakt om zich staande te houden en zelfstandig zijn rechten uit te oefenen dat er een ernstig risico is dat hij zou terechtkomen in leefomstandigheden die in strijd zijn met zijn grondrechten. De algemene uiteenzetting van verzoeker over het model van Caritas dat de kwetsbaarheid van vluchtelingen inschat, doet hier niet anders over denken. Verzoeker dient zijn bijzondere kwetsbaarheid in concreto aannemelijk te maken, maar staaft deze op geen enkele wijze. Ook verwijzing naar rechtspraak van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

Bij aanvang van de procedure gaf verzoeker aan dat hij gezond is en geen gezondheidsproblemen ondervindt of medische of psychologische zorgen behoefde (DVZ-dossier, stuk 7, DVZ-verklaring, vraag 29, Bijkomende vragen M-status Griekenland).

De Raad verwijst voorts naar de volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Ten tweede, uw medische problemen zijn niet van die aard dat u een verhoogde kwetsbaarheid zou vertonen.

• U werd geëlektrocuteerd op uw werk in België en kreeg hiervoor een behandeling. U werd werk onbekwaam verklaard tot en met 30 januari 2026, maar heeft nu geen last meer van de problemen die u kende door de elektrocutie (CGVS, p. 11; zie groene map, 12).

• U heeft pijn aan uw been als het koud is omwille van uw wonde die niet gehecht werd. Nergens bewijst u dit probleem afdoende, noch toont u dan ook aan dat u hierdoor een verhoogde kwetsbaarheid vertoont (CGVS, p. 11). Van de foto die u neerlegt van uw wonde, kan onmogelijk nagegaan worden of het uw been is, wanneer de foto genomen werd en wat de ernst van de wonde is (zie groene map, 9).

De door u beweerde medische problemen zijn onvoldoende aangetoond om te stellen dat het aan uw situatie in Griekenmand een significant verhoogde graad van kwetsbaarheid verleent, en bijgevolg een andere perceptie van uw levensomstandigheden in dit land rechtvaardigt. Niets wijst er namelijk op dat deze problemen een niveau van ernst zou bereiken dat zware zorg en complexe monitoring zou vereisen die in Griekenland niet beschikbaar zouden zijn."

Aldus brengt verzoeker wat zijn persoonlijke situatie betreft geen specifieke elementen bij die blijk geven van een bijzondere kwetsbaarheid die hem zou verhinderen zijn rechten te doen gelden, verbonden aan zijn status toegekend in Griekenland, of waardoor hij bij terugkeer naar Griekenland een risico loopt te worden blootgesteld aan behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest.

9. De Raad wijst er verder op dat verzoekers ADET nog geldig is tot 12 december 2026, hetgeen hem toelaat toegang te verkrijgen tot andere essentiële documenten en basisvoorzieningen.

Verzoeker toont aldus niet aan dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland en in de mate hij nood heeft aan (dringende) medische en/of psychologische opvolging, hij hiervan verstoken zal blijven en hij zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.
10. De Raad wijst er vervolgens op dat het aan de begunstigde van internationale bescherming toekomt om de nodige inspanningen te doen om zich te integreren in de samenleving waar hij internationale bescherming heeft bekomen, door er onder meer werk en huisvesting te zoeken en de taal te leren. Er kan van verzoeker aldus verwacht worden dat hij de nodige procedures doorloopt en geduld uitoefent vooraleer hieromtrent conclusies te trekken. Zulke inspanningen blijken niet uit verzoekers verklaringen en gedragingen, wat blijkt uit de pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

"Wat uw situatie op het vlak van werk betreft:

• Hierbij dient opgemerkt te worden dat u weldegelijk toegang had tot de (illegale) arbeidsmarkt in Griekenland. U heeft in Athene een tiental dagen gewerkt, onder meer als verver (CGVS, p. 7).

• U ondernam onvoldoende stappen om werk te vinden in Griekenland wanneer u werkloos was. U ging naar interimkantoren, maar daar eisten ze dat u Grieks sprak. Aangezien u geen Grieks sprak besloot u te wachten aan de haltes waar werknemers werden meegenomen. U ondernam geen verdere pogingen om

werk te vinden in Griekenland. U zocht bijvoorbeeld geen werk buiten Athene, en ging ook niet naar organisaties die u konden helpen bij het vinden van werk. U zegt hierover dat zulke organisaties niet bestaan, maar dit is een blote bewering die u louter baseert op opzoekingen op het internet en op wat u hoorde van andere mensen aan de halte (CGVS, p. 7-9). Het komt u toe om de nodige stappen te zetten om uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

• U zocht geen financiële hulp bij de Griekse autoriteiten toen u geen werk had en in geldnood verzeild geraakte. U vernam louter van andere jongeren dat u hiervoor moest reizen naar een organisatie in Kreta, waarvan u de naam niet kent, en daar had u geen geld voor. Er kan verwacht worden dat u intensievere pogingen ondernomen zou hebben om hulp te verkrijgen in Griekenland wanneer u deze nodig had (CGVS, p. 9, 13).

Wat uw situatie op het vlak van huisvesting betreft:

• Hierbij dient opgemerkt te worden dat u ondanks uw onvermogen om onderdak te bekomen in Griekenland, niet terechtkwam in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelde om te voorzien in uw meest elementaire behoeften (CGVS, p. 9). U sliep een maand in het opvangcentrum Kos. Hierna kon u rekenen op de hulp van organisaties om u te wassen, (soms) te eten en uw mobiele telefoon op te laden (CGVS, p. 4, 9, 10-11, 16).

• U ondernam onvoldoende stappen om huisvesting te vinden in Griekenland. U stelt dat u probeerde te werken om huisvesting te vinden en dat u naar één immokantoor bent gegaan, waarvan u de naam niet meer weet. U vermeldt geen verdere stappen die u ondernomen zou hebben om huisvesting te vinden in Griekenland. U ging bijvoorbeeld niet naar organisaties die u konden helpen bij het vinden van huisvesting (CGVS, p. 10). Het komt u toe om de nodige stappen te zetten om uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming te doen gelden.

Wat uw situatie op het vlak van taallessen betreft:

• U ondernam onvoldoende stappen om de taal te leren in Griekenland. U ging naar de gemeente, waar men u zei dat de taallessen in Griekenland betalend waren. Dat u diende te betalen voor taallessen houdt geen schending in van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland. U ondernam bovendien geen verdere stappen om de taal te leren in Griekenland (CGVS, p. 11). Nergens uit blijkt dat u geen Grieks zou kunnen leren op eigen basis.

U bent zelfredzaam:

• U werkte in Gaza (CGVS, p. 4; verklaringen DVZ, dd. 31/05/2024, vraag 12). U werkt in België en bent momenteel op zoek naar een nieuwe job. U heeft hierdoor een klein beetje kunnen sparen en bent in staat om geld op te sturen naar uw familie in Gaza en de huur te betalen in België (CGVS, p. 2-3).

U toont niet op afdoende wijze aan dat u niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om tewerkstelling of huisvesting te kunnen krijgen in Griekenland. Het komt in dit verband bovendien u toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen u evenwel niet aantoont. U toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput.
U toont niet aan dat u, buiten uw wil en persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen."

"Bovendien kan uw stelling dat u in Griekenland voor uw medische problemen niet behandeld werd, niet gevolgd worden (Bijkomende vragen M-status Griekenland; dd. 31/05/2024; CGVS, p. 12-13).

• Nergens toont u aan dat u effectief medische hulp gezocht heeft in Griekenland, en dat u hierbij verstoken was van de noodzakelijke medische hulp.

U kreeg een wonde in uw been tijdens uw reis naar Griekenland. In het opvangcentrum in Kos hechtten ze deze niet, maar gaven ze u pijnstillers. In Athene ging u nog driemaal naar hetzelfde ziekenhuis, maar daar zeiden ze u dat de wonde al vroeger gehecht had moeten worden. Ze gaven u er minstens twee maal pijnstillers. U ging hierna nog naar de huisarts die u opnieuw zei dat de wonde gehecht had moeten worden van in het begin (CGVS, p. 12-13). U toont nergens aan dat de wonde in uw been effectief gehecht moest worden en dat pijnstillers onvoldoende voldoende waren als behandeling.

Ten derde, waar u stelt dat u in Griekenland het slachtoffer werd van slagen door de Griekse politie bij aankomst in Griekenland; slechte behandeling in het opvangcentrum; het feit dat uw baas u niet betaalde en discriminatie, moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoont dat u, rekening

houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden (CGVS, p. 9, 14-16, 17).

• Voor de slagen door de Griekse politie bij aankomst in Griekenland, diende u geen klacht in bij de Griekse autoriteiten. U stelt dat u dit niet deed, omdat het in het opvangcentrum verboden was om buiten te gaan en omdat er niemand in het opvangcentrum op de grond gevallen was die niet geholpen werd. Dit is geen verschoning voor uw nalatigheid. Er kan niet ingezien worden hoe dit u ervan weerhouden zou hebben om klacht in te dienen bij de Griekse autoriteiten nadat u het opvangcentrum verlaten had. U stelt dat u het gedrag van de politie wel gemeld heeft aan de persoon die het interview met u deed afname van de vingerafdrukken, maar dit is niet de geëigende procedure om klacht in te dienen (CGVS, p. 9, 14, 15, 17). Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

• Voor de slechte behandeling in het opvangcentrum diende u geen klacht in bij de Griekse autoriteiten, omdat u geen bewijzen had. Dit is geen verschoning voor uw nalatigheid (CGVS, p. 14). Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

• Voor het feit dat uw baas u niet betaalde, ging u niet naar de politie omdat u in het zwart werkte (CGVS, p. 7, 15). Dit is geen verschoning voor uw nalatigheid. Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

• Voor de discriminatie die u meemaakte in Griekenland diende u geen klacht in de bij de Griekse politie of autoriteiten (CGVS, p. 16). Indien de (hogere) autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden.

Ten vierde, waar u stelt dat u uit het opvangcentrum werd gezet, nadat u de vluchtelingenstatus kreeg, dient opgemerkt worden dat dit de normale procedure is (CGVS, p. 9, 15). Dit houdt geenszins een schending van uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland in."

Gelet op wat voorafgaat maakt verzoeker dan ook niet op concrete wijze aannemelijk dat hij buiten zijn eigen wil om in de onmogelijkheid was om zijn rechten in Griekenland te doen gelden. Het komt in dit verband verzoeker toe om de middelen die het recht en zijn status in Griekenland hiertoe bieden terdege te gebruiken, hetgeen hij evenwel niet aantoont. Hij toont niet aan deze afdoende te hebben benut, laat staan uitgeput. Hij kan niet overtuigen of aantonen dat hij niet in de mogelijkheid zou zijn (geweest) om er huisvesting of tewerkstelling te vinden. Op grond hiervan kan dus niet worden besloten dat hij door de onverschilligheid van de Griekse autoriteiten buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terecht is gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelde om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe. Hij moet, gelet op de voorgaande vaststellingen, in staat worden geacht om bij terugkeer naar Griekenland een duurzaam bestaan uit te bouwen en er in zijn levensonderhoud te voorzien, mede gelet op zijn zelfredzaamheid, netwerk, en keuzemogelijkheden.
11. Waar verzoeker gewag maakt van racisme moet worden bemerkt dat hieruit evenmin kan blijken dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland hierdoor zal terechtkomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften. De Raad merkt in dat verband op dat vreemdelingen in Griekenland, net als in andere lidstaten, kunnen worden geconfronteerd met discriminatie, racisme of xenofobie, hoe betreurenswaardig dit ook is. Dit leidt niet tot het besluit dat de Griekse autoriteiten hun verplichtingen ten aanzien van verzoeker niet zullen nakomen of dat dit invloed heeft op de werking van de officiële instanties en de rechtscolleges in Griekenland.

12. In zoverre verzoeker betoogt dat er geen garantie is dat Palestijnse verzoekers niet teruggestuurd zullen worden naar Palestina door de Griekse autoriteiten, benadrukt de Raad dat er geen elementen voorliggen waaruit kan blijken dat verzoeker actueel niet langer internationale bescherming geniet in Griekenland. Evenmin toont hij in concreto aan dat er in zijn geval een reëel risico op refoulement bestaat.

13. Hoewel de beschikbare informatie aldus getuigt van diverse problemen op het vlak van huisvesting, sociale zekerheid en tewerkstelling in hoofde van statushouders in Griekenland, blijft verzoeker, zoals blijkt uit het voorgaande, in gebreke om in zijn geval aan te tonen dat zijn levensomstandigheden in dat land de vereiste drempel van zwaarwichtigheid bereikten of zullen bereiken bij terugkeer. Verzoeker toont niet aan, ook al kan worden aangenomen dat zijn situatie door onzekerheid of een verslechtering van zijn levensomstandigheden gekenmerkt wordt, dat hij bij een terugkeer naar Griekenland in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling. Hij toont niet aan dat hij persoonlijk in een situatie zou belanden die kan worden

beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het EVRM of artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de EU.

14. In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel kan en moet worden aangenomen dat de behandeling van personen die om internationale bescherming verzoeken in elke lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest, met name met de artikelen 1 en 4 ervan, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is verankerd. Het vermoeden en de uitoefening van de daaruit voortvloeiende keuzemogelijkheid om het verzoek niet-ontvankelijk te verklaren, lijkt in casu gerechtvaardigd (Hof van Justitie 18 juni 2024, nr. C-735/22, "QY t. Bondsrepubliek Duitsland", overwegingen 49-54).

Aangezien verzoeker reeds een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland die als toereikend werd beoordeeld, moet niet opnieuw worden nagegaan of verzoeker nood heeft aan een dergelijke status. Deze beoordeling, of de verzoeker een gegronde vrees heeft voor vervolging of een reëel risico loopt op ernstige schade in zijn land van herkomst, dient slechts te worden gemaakt indien het vermoeden, dat de aan verzoeker toegekende bescherming in Griekenland effectief is, wordt ontkracht. Verzoeker is op dit punt in gebreke gebleven.

Derhalve lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de internationale bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

Er liggen geen feiten of elementen voor die de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet op de individuele situatie van verzoeker in de weg staan, waarbij het beschermingsverzoek dan ook op die basis onontvankelijk dient te worden verklaard."

2. Verzoeker heeft een verzoek tot horen ingediend dat is gemotiveerd als volgt:

"1. REDENEN OMTRENT DE ACTUELE SITUATIE

Dat er aanleiding is volgende elementen bij te brengen, teneinde de Raad toe te laten rekening houdend met de actuele situatie die niet gekend was op het ogenblik van de indiening van het beroeps-verzoekschrift :
1. A REDENEN OMTRENT DE (ON)ONTVANKELIJKHEID VAN HET VERZOEK TOT INTERNATIONALE BESCHERMING: GRIEKENLAND

1.A.1 NIEUW: RSA-rapport van 27 april 2026
Op 27 april 2026 publiceerde de RSA een nieuw rapport 'Recognised refugees in Greece – 2026. New report: [weblink]
Op de website van het RSA kan er een overzicht van de high lights uit het rapport worden gevonden: [weblink]

1.A.2 NIEUW: Arrest van 10 februari 2026 (340 772) + arrest van 21 mei 2026 (347 045)
In voorgaande arresten, net zoals in arrest van 30 oktober 2025 (335 295), kende Uw Raad de vluchtelingenstatus toe aan een verzoeker van Palestijnse afkomst die in Griekenland reeds een beschermingsstatus had.
De situatie van de verzoekers uit de arresten zijn zéér gelijkaardig aan die van huidige verzoeker.
• Verzoekers zijn afkomstig uit Gaza, Palestina, waar hun familie nog aanwezig is.
• Verzoekers dienden een verzoek tot internationale bescherming in in België nadat zij reeds in Griekenland een status van internationale bescherming hadden ontvangen.
• Verzoekers zijn beiden bijzonder psychisch kwetsbaar aangezien hun familie in Gaza (over)leeft en afhankelijk is/ wacht op financiële steun van verzoekers en hebben nood aan psychologische zorg.
• Verzoekers hebben beiden ervaringen van een leven in vergaande materiële deprivatie in Griekenland, waaronder dakloosheid, werkloosheid en verhinderde toegang tot gezondheidszorg of overheidssteun.
Bijgevolg kan eenzelfde conclusie gemaakt worden.

1.A.3 NIEUW: Brief van RSA aan confrater LAHAYE van 16 januari 2026
Op 16 januari 2026 richtte dhr. Minos MOUZOURAKIS van RSA een verduidelijkend schrijven aan Mr. LAHAYE. Het schrijven biedt inzichten in de moeilijke administratieve procedures die de toegang tot gezondheidszorg en tewerkstelling verhinderen.

1.A.4. NIEUW: Asielsysteem in Griekenland "bevroren" sinds migratiepact, asielzoekers vastgezet
Sinds de invoering van het Europese asiel en migratiepact op 12 juni 2026 ligt de asielregistratie in Griekenland vrijwel stil. In de kampen zitten mensen opgesloten zonder dat hun asielaanvraag ooit is geregistreerd. Mensen die zich alsnog melden bij registratiekampen worden vaak niet toegelaten en soms

zelfs gearresteerd en vervolgd wegens "illegaal verblijf" aldus Lefterus Papagiannakis, voorzitter van de Griekse Vluchtelingenraad.
[weblink]
Het gaat dan niet alleen om tijdelijke detentie in afwachting van uitzetting naar het land van herkomst, zoals afgesproken in het migratiepact. In Griekenland kunnen afgewezen asielzoekers sinds september worden aangeklaagd wegens illegale grensoverschrijding en illegaal verblijf. Daarop staat volgens de nieuwe wet maximaal vijf jaar gevangenisstraf.
Dit soort situaties komt steeds vaker voor en leidt tot een sterke toename van psychische problemen bij mensen in het kamp, merken hulpverleners. "Nachtmerries, paniekaanvallen, zware depressies", somt psycholoog N. D. op. Ze werkt in het kamp voor de Nederlandse Stichting Bootvluchteling, die medische en psychosociale hulp biedt aan de vluchtelingen.
"En wat we nog het meeste zien: zelfmoordgedachten. Zelfs van ouders van kinderen die de zee in willen lopen, omdat ze geen uitweg zien." Vaak speelt een rol dat ze al eerder hebben vastgezeten, bijvoorbeeld in hun eigen land of in Turkije of ze hebben andere trauma's. De angst om weer vast te komen zitten, verergert dat oude zeer.
[weblink]

1.B REDENEN OMTRENT DE GEGRONDHEID VAN HET VERZOEK TOT INTERNATIONALE BESCHERMING: PALESTINA
Nieuws: ondanks staak-het-vuren blijft Israël luchtaanvallen uitvoeren
[weblinks]

2. REDENEN OMTRENT HET RECHT OM TE WORDEN GEHOORD

Tot slot wenst verzoekende partij zich te beroepen op het fundamenteel beginsel om te worden gehoord in elke procedure. Hij wenst zijn standpunt mondeling aan Uw zetel toe te lichten."

3. Verzoeker legt een aanvullende nota neer met het meest recente AIDA/ECRE-rapport van 30 juli 2026, dat bij uitzondering na het verzoek tot horen tot aan de sluiting van de debatten kon worden bijgebracht, waarvan wordt aangenomen dat het nieuw en pertinent is, en het niet mogelijk was dit eerder naar voor te brengen (artikel 2.20, § 2, lid 2, 2°, b), van de RvV-wet).

4.1. De advocaat stelt ter terechtzitting dat de ADET van verzoeker geldig is tot 12 december 2026.
Zij beklemtoont de medische en psychologische kwetsbaarheid van verzoeker en verwijst naar het AIDA-rapport van juli 2026 bij terugkeer naar Griekenland. Zij volhardt verder in het verzoekschrift en de stukken. Verzoeker zelf wenst ter terechtzitting niets toe te voegen.

4.2. De Raad erkent de moeilijke situatie die verzoeker thans leeft.

De persoonlijke situatie van verzoeker als Griekse statushouder wordt beklemtoond, waarbij wordt verwezen naar zijn kwetsbaarheid, maar de Raad is van oordeel dat hiermee voldoende rekening werd gehouden, zoals reeds geduid in de voormelde beschikking en hierboven verder werd beoordeeld. Een loutere verwijzing naar een recenter AIDA-rapport, doet geen afbreuk aan de gemaakte analyse in de beschikking van 29 juli 2026.

Gelet op voorgaande vaststellingen kan niet besloten worden dat de levensomstandigheden in Griekenland voor statushouders van die aard zijn dat zij bij een terugkeer naar dat land *a priori* een reëel risico lopen om terecht te komen in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie waar de Griekse autoriteiten onverschillig tegenover (zouden) staan en een verdere individuele beoordeling niet meer nodig is.

Bijgevolg toont verzoeker niet aan dat hij bij terugkeer naar Griekenland een reëel risico loopt op een behandeling strijdig met artikel 3 van het EVRM.

5. Verzoeker brengt bijgevolg, gelet op het voorgaande, in deze stand van zaken geen dienstige elementen bij die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt aangegeven.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 29 juli 2026 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt verzoeker heden geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vijfentwintig september tweeduizend zesentwintig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,
A.-M. DE WEERDT	S. VAN CAMP